8e JAARGe. № 20.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ⅌ jaar ƒ 24.– ⅌ halfjr. ƒ 12.– ⅌ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

DINGSDAG 24 JANUARIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

DE TANDEN VAN JACQUES D'ARMAGNAC.

Historische Novelle uit de XVe eeuw.

(*Vervolg.*)

Na het uitspreken dezer woorden rigtte hij zich op nieuw tot zijne bedienden:

— Wanneer gij gereed zijt, zullen wij vertrekken.

De drie wagens gingen onmiddellijk op weg, op bevel van den meester, en deze klopte vertrouwelijk op den schouder van Hugo, zeggende:

— Kom mijn jongen! ledig die kan wijn daar; men moet den heer prevoost-generaal den verschuldigden eerbied bewijzen. Terwijl de koopman en de drie wagens zich verwijderden, nam Hugo in stilte den aangewezen kan en leschte met den daarin overgebleven wijn zijn hevigen dorst. Daarna ging hij op zijn gemak zitten kijken wat er om hem heen gebeurde. Sedert de komst van Tristan sloegen de ruiters van den Hertog van Bretagne een veel lageren toon aan, en nauwelijks durfden zij onder elkander eenige woorden wisselen. De eenige welke daarop uitzondering maakte was de hofnar van den Hertog. Hij had zijne gewone praatzucht behouden en, dank zij het aan zijne bediening verbonden voorregt, hij had niets van zijne vrolijkheid en gewone schaamteloosheid verloren.

— Het mijnheer Tristan! riep hij, — men beklaagt zich bitter over u. Men zegt dat gij oorzaak zijt dat de hennip tegenwoordig zoo duur is, ook voegt men daarbij dat gij de visch vet mest; men kan er echter niet van eten zonder hevige buikpijnen te krijgen. Waarom maakt gij toch een zoo onedele jagt op de menschen? Zoudt gij niet meer smaak hebben in eenig goed stuk edel wild? Of zijn de druiven u te zuur omdat gij er niet bij kunt komen? Niet enkel dat men het gelooft, men is er van verzekerd dat gij na uwen dood als een heilige zult worden vereerd door alle dieven van het koningrijk.

De prevoost-generaal bewaarde op deze schimpscheuten een verachtend stilzwijgen, hetwelk zeker de beste en zekerste manier is om de tong van eenen gek te snoeren. Nadat de paarden een weinig uitgerust en zijne lieden zich verfrischt hadden, gaf hij order om op te stijgen, waarna de troep den weg insloeg welke de Hertog was afgekomen en die, zoo als Hugo later vernam, naar Parijs geleidde.

Na het vertrek van den koopman en den regter des konings begon de jeugdige reiziger, nu alleen gebleven, toch eenigen vrees te gevoelen voor Frans van Bretagne en zijne lieden. Het kwam hem voor alsof zijn gelaat hem aan den Hertog zou verraden en deze hem rekenschap zou vragen van de boodschap welke hij niet ontvangen had. Hij haastte zich dan ook om zich onopgemerkt te verwijderen, waarna hij den weg insloeg langs welke de koopman en de prevoost-generaal waren vertrokken. Zoo hij ditmaal eene poging deed om den angst te overwinnen welke Tristan hem inboezemde, het kwam doordien hij hoopte dat zijn Oom Coittier zich in diens nabijheid zou bevinden, als wanneer hij zijne hulp en raad kon inroepen. Na eenigen tijd te hebben geloopen ontdekte hij op eenigen afstand, op den top van eenen heuvel, van waar men het dorp en dus het gevolg van den Hertog kon overzien, den regter en zijne suppoosten. Op dit gezigt ware hij misschien teruggekeerd wanneer hij niet zooveel wijn had gedronken, ook vooral de gedachte van, in zijne kwaliteit van toekomstige beschermengel van den koning van Frankrijk, een onschendbaar persoon te zijn, hield hem staande.

Tristan zou al een zeer kortzigtig oog en een slecht geheugen gehad hebben om in den jeugdigen reiziger den gewezen boodschapper van den Hertog van Nemours niet te herkennen. De prevoost liet hem echter voorbij gaan zonder de minste vraag tot hem te rigten.

— Nu, — sprak hij tot zich zelven, Hugo naziende, — deze zal geen kwaad meer doen. Hij heeft een lesje gehad, dus behoeven wij ons niet ongerust over hem te maken.

Tot op den oogenblik dat Hugo den troep gepasseerd was en den onmedogenden regter achter zich had gelaten, bonsde hem het hart in het ligchaam. Toen eerst gevoelde hij zich op zijn gemak en vertraagde hij zijne schreden; op zijn gemak vervolgde hij zijnen weg en reeds was hij het bosch ingetreden toen hij bij eene kromming van

Op de VENDUTIE

van den 1sten Februarij a. s.

BIJ DEN HEER

F. VAN DELDEN,

Zal nog worden verkocht eene gemakkelijke REISWAGEN, eenige gezette JUWELEN en GOUDWERK, opgemaakte BLOEMEN, en eenige dames-artikelen.

(110) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

UITBESTEDING.

Op den 10den Februarij 1860 des morgens te 9 uur,

VAN

100 STUKS VERPLAATSBARE ZINKEN URINEBAKKEN; model, voorwaarden en inlichtingen te bekomen op het bureau van

Den Onder Int. der 2e kl. in de 3e Militaire Afdeeling op Java.

20 *Januarij* 1860. (112) Hk. VEMER.

HOUT VENDUTIE

TE SOERABAYA.

Woensdag den 15den Februarij

Zullen door ondergeteekenden op hunne stapelplaats achter de *Kampong Bandaran* op publieke **VENDUTIE** worden verkocht.

p. m. 1500 STUKS BALKEN

afkomstig van den houtaankap te Blitar behoorende aan den Heer W. B. LOUDON.

(73) **B. J. VAN ECK & CO.**

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op eenen nader te bepalen dag in den loop van de maand

Februarij a. s.

ZAL DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Ten huize van den WelEdelen Heer

R. W. THOMSON.

Vendutie worden gehouden van:

Een fraaije en solide **Engelsche Vis-à-Vis,** tevens geschikt om als koets te kunnen worden gebruikt.

Een Compleet stel **Engelsche Wagentuigen** met **Zilverpleet gemonteerd.**

Twee **Engelsche Zadels,** Compleet.

Eenige **Gewone Engelsche Wagentuigen.**

Een goed gedresseerd **Bastaard Rijpaard** (schimmel) hoog 4 voet 7 duim.

Een goed jong **Preanger Rijpaard** (schimmel) hoog 4 voet 4 duim.

Een span van vier goed gedresseerde en hardloopende **zwarte Overwalsche Wagenpaarden,** ruim 4 voet hoog.

Een span **Bruine Paarden,** (Malang *kebirie.*)

Een **Sumbawa Wagenpaard,** (valk.)

Een **Bruin Wagenpaard,** (Malang *kebirie.*)

Een **Machine** om **messen aan te zetten.**

Een **Machine** om het **gras** te snijden of te kerven (*kerfmachine.*)

Een **Pelmachine** om de **djagon** van zijn steel te doen vallen.

Een **Machine** om de **djagon** of **padie** te malen.

Een **Machine** om **soucijs** en **frikadel** te maken.

Een **Machine** om **vleesch** in te zouten.

Een **Naai machine.**

Jatie houten kadogans met **sirappen gedekt.**

VERDERS.

Mahonijhouten en andere **meubelen Hang** en **Tafellampen, Schilderijen,** Een **Piano** VAN DE RUITER, **Electro plated Lepels** en **Vorken,** van de beste kwaliteit.

Porceleinen tafelservicesen.

Een **cristallen dessert servies.**

Een **Groen.** do. do.

Een **Zilveren broodmand.**

Zilveren Lepels en **Vorken.**

Tafelmessen met **Ivoren heften.**

Pleeten Theeserviezen met **Bouilloir.**

Fijn geslepen **Cristal** en **Glaswerk.**

Eene collectie van **wetenschappelijke werken** over **machinerien** en **prachtige atlassen** en **plaatwerken** over **bouw-** en **werktuigkunde.**

ALSMEDE:

Een bijzonder goede **Microscope** in mahonijhout kistje.

Een groote **do. sterk vergrootend,** Compleet, in mahonijhouten kistje.

Twee **Stéréoscopen.**

Een collectie **Stéréoscope platen.**

Een kistje met 2 bijzonder **goede Revolver pistolen.**

Een goed **Engelsch dubbelloop jagtgeweer** in kistje.

Een **Kangourou hond.**

Superieure **Port** en **Madera Wijn.**

Een **Melkgevende koe, schapen** enz. enz.

(102).

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

STOOMGELEGENHEID

NAAR

Batavia via Samarang.

Gedurende de maand Januarij, zal elken Zondag zijnde den 1, 8, 15, 22 en 29, Stoomschepen van den ondergeteekende naar bovengenoemde plaatsen vertrekken.

(1698) W. CORES DE VRIES.

Het vertrek der boot naar de MOLUKKOS, is bepaald op den 28 a. s.

Adres bij

(120) **W. CORES DE VRIES.**

DOKTER HIJMANS vraagt te huur een huis met koetshuis en stalling, in of nabij de stad.

(.17)

The undersigned having made arrangements with MR. J. G. COOK, for professional assistance, are prepared to contract for supplying

ALL SORTS OF MACHINERY

INCLUDING.

Sugar mills, Vacuumpans, Centrifuges Hydraulic and **Screw presses** for *Tobacco* and *Oil,* **Coffee pulping machines, Arrack-stills Saw-mills, Iron Tanks** and **Boats, Pumping machinery** *for Docks, Public baths, irrigation etc. etc.*

They are prepared to supply drawings, specifications and estimates for the above, as also for machinery for special purposes.

(115) ADAM & CO.

LOTERIJ VAN BOMBAIJSCHE VOORWERPEN.

Op een nader te bepalen dag in het Vendulocaal van **D. D. VAN BOECKHOLTZ,** alwaar dezelve van af heden te bezigtigen zijn. (123)

Het Nederlandsch Barkschip **VRIJHANDEL,** groot 333 Ned. gemeten tonnen; van eikenhout gebouwd, KOPERVAST en GEKOPERD met TUIG en INVENTARIS compleet zooals hetzelve is liggende ter reede van Soerabaija. Adres

De Agenten,

(125) **P. KERVEL & CO.**

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

SOLOSCHE AGURKJES.

Bij

(119) **DE STURLER & FAGNOTTI.**

SINGAPOERSCHE PLANKEN.

BANJERMASSING-MATTEN voor TABAKSBALEN.

bij

(75) **P. KERVEL & CO.**

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

Alle huidziekten, bijzonderlijk die van verontrustende aard, eigenaardig aan de verzengde luchtstreken, worden onfeilbaar genezen door deze onvergelijkelijke ZALF, waarvan onlangs een groote voorraad in dit eiland, Java, werd ingevoerd, tengevolge van het sterk toenemend debiet. Niet slechts ligte en uitwendige uitslag, maar ettergezwellen, diepe wonden, zeer, vloeijende zweren, hoe ook, worden door dezelve volkomen geheeld, ze dringt door tot den oorsprong der kwaal en behoedt tegen bederf. Het is geene bloote uitwendige genezing, slechts eene verberging der ziekte om straks een meer voornaam orgaan te heviger aan te vallen; neen! dezelve is volkomen en voortdurend, want de zalf zuigt het venijn uit de wonde en werpt het uit in de ontlasting der vochten.

De ondergeteekenden hebben regtstreeks van Professor Hollowaij ontvangen een nieuw factuur zijner medicijnen, die doorloopend ten hunnent verkrijgbaar zijn in doozen en in potten van ƒ 1.—, van ƒ 3 —, en van ƒ 5.— elk, naar gelang van derzelver grootte.

(42) LE ROY & CO.

---

den weg gekomen, een wanhopige kreet hoorde slaken. Ter zelfder tijd ontwaarde hij een man die stond te schreeuwen. Het was hetzelfde mannetje dat zich eenige oogenblikken te voren had opgeworpen als heldhaftige kampioen voor Tristan, en thans uit wanhoop zich de haren en den baard uittrok.

— Help! help! riep hij tot Hugo. Ik ben in eene hinderlaag gevallen, men heeft mij bestolen, beroofd, mijn geld en mijne koopwaren hebben zij mij afgenomen, ziehier mijne brave bedienden allen doodelijk gewond. Ik ben een geruineerd, voor altijd verloren man. Die duivelsche roovers! Te vergeefs heb ik hen willen afschrikken door te zeggen dat mijnheer Tristan hier digt bij was en dat hij mij zoude wreken. Zij hebben mij niet geloofd, zij hebben den spot met mij gedreven, die bandieten! Ach, mijnheer Tristan! waarom waart gij niet hier om mijne stem te hooren en deze schurken hun verdiend loon te geven! Maar mijn God! wat nu te doen? Voor dat ik het dorp bereikt heb, zijn deze duivels reeds lang verdwenen en hebben hunnen, roof op eene veilige plaats gebragt. O, welk een ongeluk! wat eene schade!

— Gij vergist u, mijnheer! antwoordde met levendigheid de knaap. De prevoost is nauwelijks duizend passen van hier verwijderd. Ik heb hem daar beneden aan den zoom van het bosch gezien. Eenige oogenblikken na u heeft hij het dorp verlaten; hij scheen de lieden van den Hertog van Bretagne te bespieden: Op deze woorden begon de koopman te herleven.

— Gij zijt voor mij een goede engel! riep hij. O, mijn goede, jeugdige vriend heb medelijden met mij. Uwe beenen zijn nog jong. Loop, vlieg en zeg aan mijnheer Tristan dat ik hem smeek om deze vervloekte roovers te doen vervolgen. Zeg hem dat zij zes in getal zijn, en dat ik er mijn hoofd om wil verwedden dat zij lieden zijn van den Hertog van Bretagne. Dit zal voor den waardigen prevoost voldoende zijn, want ik geloof dat hij geen goed oog heeft op die Bretagners. Loop, vlieg! mijn beste jongen! ik zal u goed beloonen wanneer gij mij helpt om mijn gestolen goed terug te krijgen. Gij ziet zelf wel dat ik geheel buiten adem ben en dat mijne beenen niet langer in staat zijn mij te dragen.

Nu had Hugo stalen gewrichten, een paard zou hij bijna in den loop hebben bijgehouden. Daar hij de kan met wijn een weinig te schielijk had geledigd, had hij meer dan beenen, zij konden bijna voor vleugelen gelden. Hij vertrok dus in galop, ten minste wanneer onze lezers ons die uitdrukking, welke men anders slechts op den loop van een paard toepast, willen toestaan.

Terwijl hij zich met de snelheid van den wind naar den heuvel rigtte waarop Tristan en zijne manschappen zich bevonden, liet de koopman de echo van het bosch weergalmen van zijn weeklag. — Na verloop van eenige minuten werd hij aangenaam verrast door den in snellen galop aankomenden prevoost met zijne volgelingen. Na eenige vlugtige aanwijzingen van den wanhopigen burger te hebben ontvangen, zette de troep de dieven na, wier spoor niet moeijelijk was te vinden door de indrukken welke de wagenwielen en paardenpooten in den mullen grond hadden achtergelaten. Weinige oogenblikken nadat Tristan en zijne manschappen het bosch waren ingedrongen, hoorden de koopman en Hugo digt bij een geweerschot vallen. Ongetwijfeld was dit een teeken dat de *gens d'armes* met de roovers handgemeen waren. De koopman twijfelde geen oogenblik dat de laatsten het onderspit zouden delven; van vreugde begon hij dan ook te dansen en zich tot zijne bedienden wendende, welke meer of minder zwaar gekwetst op den grond lagen, riep hij:

— Wraak! wraak! hebt gij het gehoord mijne vrienden? Moed! De edele Tristan wreekt ons allen. Leve de prevoost-generaal! Dood aan de bandieten, al behoorde ook de Hertog van Bretagne er zelf onder!

De goede man ging voort met zich over te geven aan zijne onstuimige vreugde toen hij zijne drie wagens uit het bosch zag komen, welker vracht vermeerderd was met twee doode en vier gewonde roovers.

Op de vragen en dankbetuigingen waarmede de koopman in zijne blijdschap Tristan overstelpte, gaf deze geen antwoord; hij gaf order om de gewonde karrevoerlers te verbinden, waarna de geheele stoet zich op weg begaf naar het dorp waar de Hertog van Bretagne was afgestegen. Niemand mogt achterblijven, zoodat ook Hugo medeging.

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 24sten Januarij 1860.

Men schrijft ons van Bodjonegoro sub 19 Januarij.

Ll. Donderdag den 12 Januarij brak, te ongeveer 11 ure 's avonds, een brand alhier uit in het huis van een goudsmid, welke tevens twee belendende huizen, even eens aan dien goudsmid toebehoorende, verwoestte. Voor een Javaan moet de schade nog al belangrijk genoemd worden, terwijl de eigenaar dier verbrande huizen, een ijverig werkman is. De noodige hulp bevond zich spoedig na het uitbreken van den brand ter plaatse, en een der eerst daar aanwezenden was de ijverige Regent van Bodjonegoro.

Heden avond omstreeks negen uren gaven de klokken bij het huis van den Assistent-Resident en den Regent wederom te kennen dat er brand was uitgebroken; het bleek dat de brand bij een waschman was ontstaan en waarschijnlijk aan onvoorzigtigheid moet worden toegeschreven. Ook nu werden weder twee belendende huizen verwoest.

Het plaatselijk bestuur, zoo Europeesch als Inlandsch, bevond zich ter plaatse, en ontbrak het niet aan de noodige hulp, zoodat men binnen een half uur den brand geheel meester was.

Men verlangt in deze streken naar regen, daar er geen water genoeg voor de sawa's is, en, indien deze droogte lang blijft aanhouden, vreest men voor hooge prijzen van de rijst.

BANJOEMAS. — Op den 31sten December ll. werd een bendoengan in de rivier Djoerik, door de bewoners der dessa Karangandjing hersteld. Na afloop van dit werk, was het water in de rivier benedenwaarts aanmerkelijk gedaald, doordien het water boven den bendoengan meerendeels wordt afgeleid in een slokkan, ter besproeijing der sawa's van de dessa Karangandjing.

De bewoners der nabij gelegene dessa Watoemas, den lagen waterstand in de rivier Djoerik ziende, kwamen in grooten getale op, om aldaar visch te vangen, en opgemerkt hebbende, dat de meeste visch te vangen was op eene nabij zijnde plaats, alwaar eene diepte (kedoeng) in de rivier wordt aangetroffen, begaven zij zich derwaarts, en begonnen door het werpen van zekere bladeren (djenoe) in het water, den visch te bedwelmen.

Toen zij daarmede bezig waren, had eene belangrijke aardstorting plaats. De rivier was op die plaats smal en had vrij hooge oevers. De begane grond was elf rijnlandsche voeten boven den waterspiegel verheven, en het water had daar eene diepte van vijf voeten. De breedte van het rivierbed was ter hoogte van den beganen grond zeven, en ter hoogte van den waterspiegel dertien voeten, zoodat de oevers als het ware ondermijnd waren. Van de elf aanwezige mannen waren er vijf aan de eene, en vijf aan de andere zijde in de rivier, terwijl één zich in het midden ophield, toen de aarde aan de eene zijde, over eene lengte van vijftig op eene breedte van zeven voeten, afstortte, waardoor de vijf menschen welke zich aan dien kant bevonden, benevens de man die in het midden der rivier was, bedolven werden, terwijl de vijf overigen ter naauwernood den dood ontkwamen.

Vijf lijken zijn met moeite uit de diepte der rivier opgedolven, maar na eenen vruchteloozen arbeid van vier dagen, heeft men er van moeten afzien, om het zesde lijk te verkrijgen. De zware met groote steenen vermengde wadas, welke de diepte (kedoeng) in de rivier heeft aangevuld, verijdelde alle daartoe in het werk gestelde pogingen.

— In ons nummer van 14 dezer (*Jav. Court.*) zijn eenige nadere bijzonderheden medegedeeld nopens het afloopen van Z. M. stoomschip *Onrust* in de Zuider en Ooster-afdeeling van Borneo. Hoezeer geen der aan boord van dat vaartuig geweest zijnde personen aan het bloedbad is mogen ontkomen en dus veel van deze zaak voor immer een geheim zal blijven, zijn toch sommige omstandigheden, die eenig licht kunnen verspreiden, medegedeeld door den hadji Mohamad Taib, die zich, tijdens het gebeurde met de *Onrust*, in dezelfs nabijheid bevond.

Wij zijn in de gelegenheid gesteld medetedeelen het volgend zakelijk overzigt van het door Mohamad Taib te Bandjermasin verklaarde. Het spreekt echter van zelf, dat, immers voor als nog, er geene mogelijkheid is geweest om die verklaring aan andere mededeelingen of feiten te toetsen, zoodat voor de juistheid van sommige bijzonderheden niet kan worden ingestaan.

Vooraf herinneren wij, dat deze laatste togt van de *Onrust* het gevolg was van de gunstige rapporten, omtrent den afloop van eene vroegere reis op de B ven-Barito (van 16 tot 30 November 1859). Zoowel de kommandant van de *Onrust*, als de 1ste luitenant Bangert, waarnd. civiel-gezaghebber te Marabahan, hadden zulke goede indrukken omtrent de stemming der bevolking en hoofden gekregen, dat tot eene tweede reis werd besloten, met het doel om van die stemming te trachten gebruik te maken tot het in handen krijgen van een der hoofden van den Bandjermasinschen opstand. De Gouvernements-kommissaris voor de Zuider- en Ooster-afdeeling van Borneo had echter den luitenant Bangert de meeste voorzigtigheid in zijne aanrakingen met de inlandsche hoofden aanbevolen, en hem wel op het hart gedrukt hun geen vertrouwen te schenken, bijaldien van hunne zijde wantrouwen mogt worden aan den dag gelegd. Dit gevoegd bij de sedert vele jaren opgedane bekendheid van den luitenant Bangert met de bevolking en hoofden van die streken, mag dan ook doen aannemen, dat, tot op den oogenblik dat het verraad werd gepleegd, zich geene enkele omstandigheid heeft voorgedaan, die bij dien officier gegronde achterdocht kon opwekken.

Het verhaal van Mohamad Taib luidt in substantie als volgt:

Op den 19den December 1859 ankerde de *Onrust* voor de kampong Loetoeng-toeoor, van waar de luitenant Bangert onmiddelijk brieven zond aan de toemenggoengs Soerapati, Roepa, Kerta-pati, Aria-pati en Mas Anoem, waarbij zij werden uitgenoodigd zich tot hem te begeven. De heer Bangert gaf tevens aan Mohamad Taib verlof bij kennissen aan den wal zijnen intrek te nemen, omdat hij daar meer op zijn gemak zou zijn dan aan boord. Mohamad Taib begaf zich dan ook op het vlot van een zijner aanverwanten, dat daar in de rivier op ongeveer 100 vademen van de *Onrust*, rotting laadde.

Vier dagen na het afzenden der brieven van den luitenant Bangert kwam daarop antwoord, behelzende dat de toemenggoengs Soerapati, Roepa, Mas Anoem en Kerta-pati op Maandag 26 December te Toetong oeoor zouden komen.

Op dien dag verschenen de drie eerstgenoemden; Kertapatie en Aria-pati konden, wegens ziekte, niet komen. Daar het reeds bijkans donker was kwamen de hoofden dien dag niet aan boord van de *Onrust.*

Den volgenden morgen te half acht ure zond de luitenant Bangert den hadji Mohamad Taib naar Soera-pati, om hem uittenoodigen aan boord te komen, doch zonder gevolg en slechts vergezeld van zijne zonen. Bij die gelegenheid zou Soera-pati den hadji hebben gevraagd, welke rook dat was, die hij op het stoomschip zag, waarop deze zou hebben geantwoord, dat het de rook van de kombuis was, en hierop had de toemenggoeng zich met twee zoons aan boord begeven, in eene djoekoeng, geroeid door twee man. Dit vaartuig bleef langs zijde, zoolang Soera-pati aan boord van de *Onrust* was.

Intusschen bleven de prauwen die met Soera-pati de rivier waren afgezakt en door Mohamad Taib worden geschat op een honderdtal, bewapend, bemand met ongeveer 500 koppen te zamen, op eenen afstand van nagenoeg dertig vademen van het stoomschip liggen. Mohamad Taib zou den heer Bangert hebben doen opmerken, dat al deze prauwen het voorkomen hadden alsof men iets kwaads in den zin had, daar zij niet met kadjangmatten gedekt waren. De heer Bangert zou daarop, in tegenwoordigheid van den kommandant der *Onrust*, geantwoord hebben, dat men in deze streken geen kadjang had en dat het de gewoonte van Soera-pati was om met een ten oorlog toegerust gevolg reizen. Dit hoofd is ook werkelijk immer van een groot gewapend gevolg vergezeld, wanneer hij de rivier afkomt.

Soera-pati en zijn zonen werden door den luitenant Bangert in de kajuit van de *Onrust* gebragt, alwaar, in tegenwoordigheid van den kommandant, een gesprek met hen werd gehouden. Na ongeveer een half uur in de kajuit te hebben vertoefd kwam het gezelschap aan dek, oogenschijnlijk opgeruimd en wel te vreden, en pratende en lagchende. Soera-pati en zijne zonen verwijderden zich en de heer Bangert zeide den hadji, dat de andere hoofden op een ander oogenblik zouden kunnen komen.

Mohamad Taib vroeg daarop ook verlof om naar zijn vlot te gaan om te eten, en verwijderde zich.

Kort nadat hij op het vlot was, ongeveer te 12 ure, hoorde hij een hevig geweervuur op de *Onrust*, en zag hij dat eene ledige djoekong langs het schip lag, terwijl aan boord een hevig gescherm met blanke wapens plaats had. Hierop naderden al de overige prauwen, waarvan de bemanning het schip enterde. De prauw van Soera-pati, die zeer lang is en door de menigte djoekongs de *Onrust* niet kon naderen, bleef op eenigen afstand den strijd aanschouwen; Mohamad Taib kon echter niet onderscheiden of Soera-pati zelf daarin was.

Het rumoer aan boord heeft geduurd tot 5 ure des middags, toen het schip het zinken nabij was en de Dajaks hetzelve verlieten. Op dat oogenblik verto nden zich nog vijf Europeanen (Mohamad Taib meent, dat het matrozen waren), gewapend met sabels en pistolen, die zij op den vijand afvuurden. Bij het zinken trachtten zij zich door zwemmen te redden, maar ook zij werden gedood.

Na dit bloedbad voer de prauw van Soerapati de rivier op; of hij zich aan boord bevond is Mohamad Taib niet bekend.

Na te hebben onderzocht of zich nog iemand van de *Onrust* in leven bevond en na zich te hebben overtuigd, dat allen waren omgekomen, vertrok Mohamad Taid in denzelfden avond naar Bandjermasin.

Volgens zijne verklaring moeten op den 26sten en 27sten December de vuren onder de ketels der *Onrust* nog aan geweest zijn, en zou de luitenant Bangert hem hebben doen opmerken, dat men daardoor in een oogenblik strijdvaardig was. Hij weet echter niet of tijdens de overrompeling van het schip de vuren nog brandden; hij meent slechts alstoen de schoorsteen niet te hebben zien rooken.

— Ten vervolge onzer mededeelingen betreffende de Zuider- en Ooster-afdeeling van Borneo, kunnen wij hier nog vermelden, dat uit de mededeeling van een gevangen genomen opstandeling is gebleken, dat de inname der benting te Moenggoe Tajoe, niet zonder verlies voor den vijand geweest is. Een zoogenaamd kapitein van Demang Leeman zou o. a. bij de retraite gevallen zijn.

Voorts deelde de gevangene mede, dat bijaldien de vijand niet te Moenggoe Tajoe ware voorgekomen, deze het voornemen zou hebben gehad om binnen 10 dagen een aanval te doen op Martapoera.

De door onze troepen ingenomene benting bestaat uit eene palissadering van 10 voet hoog, met faces van 30 passen en één bastion.

Na het nemen der benting is het aan eene patrouille der onzen gelukt, over Tambrangen tot Benoea-padang door te dringen. Op beide plaatsen werden vijandelijke benden ontmoet.

Die ter eerstgemelde plaats werd door een kartetsschot en een twee-gelederen vuur daarna uit een gedreven. Verscheidene der vijanden vielen.

Te Benoea-padang had de vijand zich in een digt begroeid bosch opgesteld; bij dead het eerste schot op de onzen, hield eenigen tijd stand, doch koos het hazenpad, zoodra de onzen met den looppas op hem indrongen.

Daar middelerwijl een gedeelte onzer hier agerende magt de kampong had omgetrokken, werd den vijand een beduidend verlies toegebragt.

Ook hier zoude men weder slaags zijn geweest met de bende van Demang Leeman.

De ongunstige toestand van het terrein, tengevolge van aanhoudende zware regens, deed van eene andere voorgenomen beweging naar Taloh pehat afzien.

Te Marabahan is berigt ontvangen, dat de vijand bezig zou zijn eene benting te bouwen boven Loeloenh-toeoor, de kampong in de boven doessoen, in welker onmiddelijke nabijheid de *Onrust* afgeloopen is.

In de Tanah-Laut zouden zich weder eenige volgelingen van het hoofd der vroegere beweging aldaar, hadji Baiasin te Sebohar hebben vertoond.

Tegen deze kwaadwilligen zijn maatregelen verordend.

Van de Zuider-afdeeling zijn berigten ontvangen tot ulto. December 1859.

Over het algemeen kan de politieke toestand daar bevredigend worden genoemd.

De spanning, bestaan hebbende tusschen den vorst van Kottawaringin en zijne hoofden, had opgehouden, ofschoon de laatsten voortdurend minder gunstig ten aanzien van den vorst gestemd bleven.

Van Koetei zijn te Bandjermasin tijdingen ontvangen tot 27 November. De rust schijnt daar niets te wenschen over te laten. (*J. C.*)

NEDERLAND.

Te Reeuwijk is een gruwelijke moord gepleegd; de dader is echter reeds in handen der justitie en heeft zijne misdaad beleden. Volgens zijne bekentenis zou hij enkel zijn uitgegaan om bij C. Vergeer, des morgens vroeg eene kaas te stelen; dat hij door de vrouw overvallen, nu niets beters meende te kunnen doen, om zijne eerste misdaad te bedekken, dan de vrouw te vermoorden, hetgeen hij blijkens zijne woorden met een stok moet hebben gedaan. De vrouw eenmaal zoo goed als dood liggende, bekroop hem de gedachte om, nu dit zoover was, nog maar zooveel van gouden en andere kleinoodien te stelen als hij kon, hetgeen hij met de grootste koelbloedigheid heeft gedaan, en daarop rustig weder naar huis is gegaan. Ook heeft men het grootste gedeelte der gouden sieraden bij hem gevonden, en later heeft hij weder herhaalde malen aan het huis van zijn slagtoffer, waarvan hij nog in de familie was, even als vroeger als arbeider gewerkt. Alles kenteekent bij hem de grootste onverschilligheid. Voor zijne arrestatie, even als voor dat hij naar Rotterdam werd vervoerd, heeft hij nog rustig zijn pijpje aangestoken."

Wij vernemen nog, dat de moordenaar zich verscheidene uren verstoken heeft, ten einde het oogenblik af te wachten, dat de man zijne woning verliet. Toen de diefstal der kaas gepleegd was en hij daarmede bijna het erf verlaten had, zag hem de vrouw en riep hem toe: „Piet ben je gek! kom je een kaas stelen?" Op de vraag, waarom hij vervolgens zulk een gruwelijken moord pleegde, antwoordde hij: „omdat ik niet voor een dief wilde bekend staan." De misdadiger is zoo stomp en gevoelloos, dat hij zelfs als bloedverwant het lijk van zijn slagtoffer heeft ten grave helpen dragen, zonder dat iemand iets aan hem heeft kunnen merken.

FRANKRIJK.

Het dagblad *le Pays* behelst de volgende mededeeling:

Sedert verscheidene jaren werd Palestina door vreeselijke benden verontrust, die de reizigers uitplunderden en overal angst en schrik verspreidden. Thans heeft Surreya-pacha, de gouverneur van Jeruzalem, eene groote expeditie, en wier pogingen met het beste gevolg bekroond zijn, tegen deze roovers afgezonden. Na eene reeks van roemrijke gevechten zijn de rooverbenden vernield, hunne aanvoerders in handen des overwinnaars gevallen, naar Beyruth opgezonden en van daar naar Konstantinopel ingescheept. Deze feiten zijn des te gewigtiger, dewijl het aantal der pelgrims die Palestina bezoeken, jaarlijks aangroeit. Ten einde voortaan de veiligheid der wegen te verzekeren, heeft Surreya-pacha het bouwen van een dertigtal blokhuizen, tot opneming van troepen, bevolen. Zij zullen in de rigting van Jaffa naar Jeruzalem, van Jeruzalem naar Hebron en van Ramleh naar Gaza loopen. De buitenlandsche consuls hebben Surreya-pacha met het door hem krachtig verrigte en wijslijk beraamde geluk gewenscht. Het godsdienstig oogpunt waaruit Jeruzalem beschouwd wordt is oorzaak, dat alle mogendheden daarin een gelijk belang stellen en haar het regt geeft om te vorderen dat orde en veiligheid in Palestina gehandhaafd worden.

ENGELAND.

— Het artikel van de *Times*, waarvan wij reeds in eene depeche hebben gewaagd, is vrij somber ten aanzien van de bedoelingen, die dit blad aan Frankrijk toeschrijft. Het blad tracht te betoogen, dat Engeland niets gedaan heeft, waardoor het Frankrijks vijandige gezindheid verdiend heeft. Na gezegd te hebben, dat Groot Brittannie lang pogingen in het werk gesteld had, om den oorlog in Italie te voorkomen, doet het uitkomen, dat Frankrijks overwinningen met bijval door de Engelsche natie vernomen zijn; dat de doorgraving der landengte van Suez daarom geene ondersteuning in Engeland vinden kan, omdat men er de onderneming als eene verkeerde speculatie beschouwt en derhalve zijn geld niet wagen wil en dat de Marokkaansche kwestie tot geen enkel geschil tusschen beide mogendheden aanleiding gegeven heeft. Nopens China volgen zij beide zelfs éêne gedragslijn, hoewel de Fransche soldaten, die bestemd zijn aan de expeditie tegen dat land deel te nemen, waarschijnlijk zich reeds bezig houden met een plan tot een inval in Engeland, op den eigen oogenblik dat men hun aangezegd heeft, dat zij zich ter inscheping naar het Hemelsche Rijk gereed moesten houden. Na deze beschouwingen doet de *Times* ten slotte een beroep op Keizer Napoleon, door te zeggen, dat hij alleen een einde aan dien staat van zaken kan maken, die elken dag somberder wordt, en dat het beter is, dat hij rond voor zijn gevoelen uitkomt, dan den schijn te bewaren van eene alliantie tusschen twee mogendheden, de beide zich wapenen, de eene om aanvallend en de andere om verdedigend te werk te gaan.

Ook de *Morning Post* is blijkbaar niet zeer gerust, niettegenstaande zij het een betreurenswaardig feit noemt, dat men zich in Engeland zoo beangst maakt over Frankrijk. Ten bewijze hiervan kan dienen, dat de *Post* haren levendigen bijval schenkt aan het plan, dat, volgens haar, de

regering genomen heeft, om het arsenaal en de scheikundige werkplaatsen voor oorlogsdoeleinden van Woolwich naar een meer verwijderd gedeelte des lands te verplaatsen, of eene tweede inrigting van dien aard daar te stellen. Het laatste middel toch biedt ook reeds voldoende veiligheid aan, want bij een eventuelen inval en vermeestering van Woolwich, zal men dan elders wapenen en amunitie kunnen vervaardigen.

— Aan het bewaren van het geheim der uitvinding van Armstrongs kanon wordt zooveel gewigt gehecht, dat toen dezer dagen de leden der koninklijke commissie van defensie de geschutgieterij te Woolwich wenschten te bezigtigen, men naar het ministerie van oorlog telegrafeerde, om te weten of aan dien wensch kon worden voldaan, waarop het antwoord afwijzend luidde; dezelfde weigering werd gisteren ook aan den generaal Dacres gedaan.

— De Konink. commissarissen voor de emigratie hebben aangekondigd, dat zij twee groote stoomschepen wenschten te huren en daarover in het begin der volgende maand meenen te kunnen beschikken.

— Bij wijze van gerucht verhaalt het *Court Journal* dat Brighton zal worden versterkt.

— Te Stockton wordt voor gouvernements- rekening een stoomvaartuig gebouwd, bestemd voor de vaart op de Indische rivieren. Het zal 375 vt. lang, 46 vt. breed, van 200 paardenkracht zijn en gemakkelijk 800 soldaten kunnen bevatten, terwijl het niet meer dan twee voet diepgang heeft.

— De raad der maatschappij van kunsten (dezelfde, die in 1851 de wereldtentoonstelling in het leven heeft geroepen) heeft besloten, gevolg te geven aan het oude ontwerp, tot het houden eener tentoonstelling van nijverheids-voortbrengselen van alle natien, in 1862, zonder zich te bekommeren over den staatkundigen toestand, waarin men dan geplaatst zal zijn. De inteekenings-lijst zal onverwijld worden rondgezonden tot het bekomen van het waarborgfonds, dat geraamd is op £ 250,000; men hoopt dat dit bedrag weldra gevonden zal zijn.

— De *Great Eastern* zal gedurende den winter te Southampton voor anker blijven liggen en geene andere havens bezoeken.

DUITSCHLAND.

— Uit Rostock wordt het volgende gemeld. Bij gelegenheid van het Schiller-feest hadden alle schepen in de haven hunne Nationale vlag geheschen. De Zweedsche consul zond bevel aan den kapitein van een Zweedsch schip, dat hij de vlag moest neerlaten. Deze zich niet aan boord bevindende, gehoorzaamde de eerste stuurman aan dat bevel. Zoodra de kapitein het gebeurde vernam, begaf deze zich terstond naar zijn schip en deed andermaal de vlag hijschen. Deze zaak gaf verder nog aanleiding tot eene klagt tegen den consul van de zijde des havenmeesters, die het bevel beschouwde als eene inbreuk op zijne regten.

— Morgen wordt het Keizerlijk patent verwacht, waarbij de vermindering van het leger wordt bevolen en de wijze aangewezen, waarop dit zal geschieden.

— De uitgaven voor het keizerlijk huis bedragen 9,104,024 florijnen.

— De beraadslagingen der commissie, betreffende de vertegenwoordiging des lands, zullen hoogst waarschijnlijk niet tot een bevredigend resultaat leiden. Er bestaat in de verschillende kroonlanden ten dezen opzigte zoo groote verscheidenheid van meening en een zoo volslagen gemis aan vaste beginselen, dat de beraadslagingen wel geen ander gevolg konden hebben. Daarenboven bestond er nog een zeer groot gebrek; de onderscheidene stedehouders hadden ontwerpen bij de commissie ingediend, maar dewijl zij niet juist bekend waren met de bedoelingen der hooge regering waren deze alle zeer uiteenloopend, en werd er alle eenheid in gemist. Later zal nu derhalve moeten gedaan worden, hetgeen men bij den aanvang der beraadslagingen had behooren te doen; van regeringswege moet eene voordragt uitgaan, welke aan de onderscheidene commissien behoort te worden ter hand gesteld.

— Het dagblad *Przegland Prouzaehrij* (Algemeen Overzigt), dat in de Poolsche taal te Lemberg verschijnt, bevat in een zijner jongste nommers een artikel, groot 7 kolommen, waarin op verschillende wijze wordt geijverd tegen het besluit des Keizers, waarbij de Israëlieten met de belijders van andere godsdienstige gezindheden worden gelijk gesteld. Genoemd dagblad dringt ten ernstigste aan op de intrekking van bedoeld besluit, er den wensch bijvoegende, dat de Israëlieten nog erger dan vroeger mogen verdrukt worden.

— In de *Vossische Zeitung* leest men het volgende: Veel wordt er gesproken van de preek van een Evangelisch geestelijke, die zich in zijn ijver tegen het jongst gevierde Schillerfeest, waarschijnlijk in het vuur zijner rede, zoodanig, heeft vergeten, dat hij de volgende woorden liet ontvallen: De duivel is reeds in verschillende gedaanten op aarde verschenen, maar tot heden nog nimmer in de gestalte van een predikant, die er zich toe geleend heeft wierookoffers te branden op het altaar van de Baaldienst der aardsche vergoding. Een ander geestelijke deed een dergelijken uitval tegen de zaak, maar vermeed elke persoonlijke toespeling door de woorden van den Apostel Paulus te bezigen: Groot is de Diana van Ephesus.

— Ten behoeve eener betere verdediging van het Zwitsersche grondgebied, heeft zich dezer dagen, op last van den bondsraad; de kolonel Aubert met 16 staf-officieren naar het Jura-gebergte begeven, om al de daarover voerende wegen in oogenschouw te nemen.

— Het te Munchen garnizoen houdend bataillon jagers is sedert eenigen tijd voorzien van een nieuw model van randsels, gesneden naar het beloop van den rug van den man. Dit denkbeeld werd het eerst opgevat door den Beijerschen kapitein von Schönhueb, werd verder verbeterd door de commissie belast met het begroeven der draagbare vuurwapenen, en zal nu nader beproefd worden. Voorloopig zijn 1000 stuks aangemaakt, doch het voornemen bestaat, langzamerhand deze randsels bij de geheele infanterie in te voeren, wanneer zij op den duur aan de gunstige verwachtingen beantwoorden, die men er van koestert.

Met het oog op de klagten, die te allen tijde bij de infanterie van alle mogendheden geuit worden, over den last van de randsel en verdere bepakking bij groote marschen en vooral bij drukkende hitte, klagten, die bij den laatsten oorlog in Italië meer dan vroeger gehoord werden, zijn zeker de verdeeling van het gewigt, de meest doeltreffende wijze om het te dragen, de beste vorm van de patroontasch en randsel, punten die een rijp nadenken en een ernstig onderzoek overwaardig zijn.

HET BESTUUR IN BRITSCH- INDIE.

In eene brochure uitgegeven door den heer W. H. Court civiel ambtenaar in Bengalen, worden de gebreken van het Britsch- Indisch bestuur zoo helder blootgelegd, dat dit werkje wel de algeheele aandacht verdient, daar het niet alleen het verledene opheldert maar tevens goede aanwijzingen geeft voor de toekomst. Toen Sir John Lawrence, na de uitgebreidheid van den opstand te hebben onderzocht, als zijne overtuiging te kennen gaf dat die alleen te zoeken was in eene Godsdienstige panic en aan geene andere oorzaak te wijten was, moesten wij dit wel als zoodanig aannemen; doch het is niettemin eene waarheid dat zekere onderdrukkingen van de inboorlingen ook niet veel goeds zullen uitgewerkt hebben, waaronder de inrigtingen en werkzaamheden der civiele hoven in de eerste plaats moeten genoemd worden. De proclamatie van den koning van Delhi is, volgens opmerkingen van den heer Court, volstrekt niet in een geest van Godsdienstige tijrannie gesteld, maar het zegt dat het bestuur eene wettige oorzaak tot opstand heeft gegeven. Met de gezegde brochure voor ons, verwekt het argument van den koning geene verwondering, naar ons geweten gesproken komt het ons voor dat juist het minst voor de gewoonten van het volk geschikt sijsteem is gevolgd. De Hindoe even als alle Aziatische volken verkiest liever eene op zich zelf staande, onmiddelijk handelende overheid, dan die, welke aan wetten is gebonden. Hij is niet ongevoelig voor het verschil tusschen regt en onregt, doch het regt moet schielijk worden uitgeoefend door een arbitrair hof. Elk voorval moet volgens hunne oude gewoonten worden behandeld, ten minste liever, dan naar de bepalingen van een burgerlijk wetboek. De beste overeenkomst daaromtrent vinden wij in ons militair bestuur het is toch bewezen dat de inlandsche soldaten het beste in order zijn te houden door een officier, bekleed met eene onbepaalde magt, waardoor hij in hunne oogen het meeste ontzag verdient. Nog een ander punt moet in Indie met de uiterste zorgvuldigheid worden behandeld. In Indie wordt het bezit en de overschrijving aan anderen van grondeigendommen van groot belang geacht. Alhoewel het Gouvernement den grond in eigendom heeft, hebben elkander opvolgende geslachten een zelfde stuk land in gebruik gehad, daarop gewoond, enz., zoowel in den persoon van achtenswaardige landhuurders als door de dorpsbewoners. Hun deze landen te ontnemen is meer dan eene ramp, zij worden daardoor in hunne eer aangetast, en wat meer is, seldzaam zal het volk dit als eene wettelijke straf aanmerken. De bevolking van een district berust niet in de overdragt van een stuk land, aan eene oude familie, aan een die daar geld voor geeft, al wordt zulks ook door de wet goedgekeurd; zij heeft medelijden met den verdreven grondbezitter en zal hem desnoods bijstaan om terugtekrijgen wat zij als zijnen eigendom beschouwen. Het schijnt dat er in Indie dikwijls rede gegeven wordt tot zulke plaatselijke opstanden. Eene klasse — die der mindere hoofden, welke gekozen worden uit oude familien van het land, hebben met de zorgeloosheid van echte Milesianen overal vrede mede, de klasse der geldschieters maakt daar dan ook gebruik van met de bekende geslepenheid der joden. Wanneer dergelijke handelingen voortdurend worden getolereerd dan is de uitslag niet te beschrijven. Wat elders als eene misdaad wordt gestraft, mag men in Indie vrij in praktijk brengen; ook is in niet ééne landstreek der wereld eene degelijke en strenge politiek meer noodzakelijk dan in Indie. De vraag rijst hier op, welken weg moet men inslaan met een dergelijk volk? Wij komen direct tegen al hunne vooroordeelen op en voldoen niet één hunner wenschen. Wij verslappen het gezag van onze vertegenwoordigers door zoo menig twijfelachtig kenteeken; onze regtuitspraken worden zoo gerekt en gescheiden met zooveel omhaal, dat de eenvoudige inboorling niet meer kan zien dat er regt geschiedt. Het werkelijke zamenstel onzer regering heeft tot doel om verbeteringen daartestellen, doch het paard wordt verkeerdelijk achter den wagen gespannen. Wij zelf doen zooveel onregtvaardigheden dat, wanneer er eens regtvaardig zal gehandeld worden, zulks al den schijn heeft van de onwetenden te bedriegen. Wanneer ons politiek sijsteem slecht is, het is niet te wijten aan gebrek aan troepen of geld, maar wel aan de ellendige organisatie. Onze Europesche ambtenaren hebben geene sinecures; in waarheid zij zijn als overladen met werkzaamheden, doch hun arbeid wordt verzwaard door eene ophooping van noodelooze vormen. Dat een dergelijk sijsteem verbetering behoeft is duidelijk, en het verheugt ons te hooren, zulks spoedig te wachten is; niet door nieuwe uitgaven maar door eene belangrijke bezuiniging op onze kostbare fondsen.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Januarij. 23	Ned. Ind.	Columbus Almansoor	Sech Oemar bin Moetarif Amerie	Grissee.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Hendrik Jan	J. van der Meijden	Nederland	Fraser Eaton & Co.
Zweedsche	Augusta	Sandeberg	„	„ „ „
Nederlandsche	Johannes Lodewijk	Van der Waal	Nederland	„ „ „ „
Pruissische	Delphin	Klein	„	„ „ „ „
Hamburgsche	Herschel	Hauschild	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„	John Herman.	K. J. Dieckman	Ter bevrachting	„ „ „ „ „
Amerikaansche	Witch	Hultman	In reparatie	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Eensgezindheid	Flik	Nederland	B. Kopersmit & Co.
„	Delftshaven	Schaap	Nederland	„ „ „ „
„	Diligence	L. Smits	Holland	B. J. van Eck & Co.
„	Antelope	Kapt. Valberg	Zweden	„ „ „ „ „ „
Zweedsche	Caroline	A. P. Dijberg	Onbepaald	„ „ „ „ „ „
Hollandsche	Nederland en Oranje	Van Ruijven	„	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Postiljon	J. C. van de Poll	Nederland	„ „ „ „ „ „
„	Almelo	R. P. Tjebbes	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Jan Pieterz Koen	A. C. Hugenholtz	Nederland	„ „ „
„	Amicitia	D. Gaaff	Onbepaald	„ „ „
Fransche	Stoomcorvet Phlegeton	Capt. de frégate, Theodore Picard	In reparatie	P. Kervel.
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.
„	Vrijhandel	W. Leverstein	Onbepaald	„ „ „ „
Nederlandsche	Galilei	T. J. H. Koch	Amsterdam	„ „ „ „
„	Admiraal de Ruijter	B. Koster	„	„ „ „ „
Engelsche	Saugeen	H. Versight	Oostzee	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Van Dam van Isselt	J. C. Kolm	Terug uit Zee	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Cortgene	D. Dunlop	Rotterdam	Anemaet & Co.
Engelsche	Nina	W. Lingard	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Neerlands Koningin	G. Geerling	In reparatie	E. Ten Brinck & Co.
Engelsche	Scotia	G. Ward	Onbepaald	Major Matzen & Co.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Zijner Majesteits wachtschip Batavia

OORLOGSCHEPEN
Madura,
Princes Amelia,
Phlégeton,

DE SCHEPEN
Herschel,
Alfulck,
Fulkus So-oot,
Fathool Mobarak,
Faildul Mobarak,
Aloosmanie,
Aminana Tulbarie,
Diligence,
Augusta,
Johannes Lodewijk,
E. W. v. Dam v. Isselt,
Doggersbank,
Admiraal de Ruijter,
IJssel,
Witch,
Victoria,
Scotia,
Arracan,

DE STOOMSCHEPEN
Koningin der Nederlanden,
Menado,
Macasser,

DE BARKEN
Fatal Ma-an,
Naim Balgijer,
Meteor,
Abbool Hassim,
Joedul Barie,
Fathol Madjiet,
Pictura,
Agatha en Maria,
Eensgezindheid,
Almelo,
Antelope,
Baboel Haer,
Delftshaven,
Vrijhandel,
Jan Pieterszoon Koen,
Fathul Karim,
Carolina,
Nederland en Oranje,
Bacht Mastora,
Amicitia,
Kathamool Maaspandan,
Postiljon,
Fathool Manan,
Saugeen,
Medina,
Alhamadanie,
Neerlands Koningin,
John Herman,
Galilei,

DE BRIKKEN
Risgil Hair,
So-Ootdin,
Soedul Barie,
Talsum,

DE SCHOENERS
Sarie Tengaroong,
Carolina,
Srie Cheribon,
Jupiter,
Bintang Tjaigoan,
Nina,

DE KOTTERS
Riengit
Krabbe,

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 24sten Januarij 1860.

AANVOER

Van Batavia per het Hamb. schip *Arracan*, gezagv. H. KUHLKEN, agenten FRASER EATON & Co.

79 manden aardewerk, 2 kisten koopmanschappen, 100 kisten blikken, 91 kisten manufacturen, FRASER EATON & Co; 18 collies manufacturen, HILL BROEKMAN & Co; 157 collies manufacturen en koopmanschappen, McMILLAN MARTEN & Co & FRASER EATON & Co; 8 collies manufacturen, ADAM & Co; 19 collies manufacturen, P. KERVEL & Co; 125 manden aardewerk, 50 ankers (?), 10 vaten meel, 3263 collies ijzerwerk, GEZAGVOERDER; 1 baal onbekend, 80 kisten koopmanschappen, 717 blokken lood, 20 manden aardewerk, 14 collies manufacturen, ORDER.

Marktprijzen.

SUIKER of $15^{3}/_{4}$.—

KOFFIJ. f 35.—

RIJST (CARGA) ℔ koijang f 145 @ f 155.—

Id. (WITTE) „ „ f 165 @ f 180.—

KOEHUIDEN ℔ picol.

ARAK ℔ legger. f 45.—

OLIE (KLAPPER.)

OLIE (KATJANG.)

KADJANG MATTEN. f 12.—

ROTTING f 8 @ f 9.—

WISSELKOERS pari.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.